

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4547/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд - ГФО Шабац, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Живојин Вулетић адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 419/19 од 20.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 419/19 од 20.06.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 419/19 од 20.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 2118/2017 од 04.12.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име регресног дуга исплати тужиоцу износ од 1.635.781,00 динар са законском затезном каматом од 01.10.2015. године до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 188.958,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 419/19 од 20.06.2019. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и делимично одбијена а пресуда Основног суда у Шапцу П 2118/2017 од 04.12.2018. године преиначена тако што је одбијен тужбени захтев за исплату регресног дуга преко износа главнице од 1.478.958,00 динара до износа од 1.635.781,00 динара, као и за исплату законске затезне камате на износ главнице за временски период од 01.10.2015. године до 12.12.2017. године, док је иста пресуда потврђена у преосталом делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, погрешно се позивајући на члан 395. раније важећег Закона о парничном поступку који се у овом спору не може применити јер је парнични поступак покренут тужбом која је поднета по престанку важења тог закона.

Према члану 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана које би требало размотрити. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде којима је на другачији начин одлучено у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, тако да нема места одлучивању о посебној ревизији туженог ни ради уједначавања судске праксе. Коначно, нема потребе ни за новим тумачењем примењеног материјалног права, одредбе члана 262. Закона о облигационим односима и обавезе туженог да у целости измири доспело регресно потраживање тужиоца у складу са закљученим уговором о вансудском поравнању.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни по члану 403. став 2 тачка 2. и став 3. ЗПП. Правило да је ревизија увек дозвољена из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП важи за странку која је пресудом другостепеног суда, којом је преиначена првостепена пресуда, лишена спорног права или јој је то право умањено. У овом случају то правило важило би за тужиоца, јер је побијаном другостепеном пресудом снижена обавеза туженог и тако умањено тужиочево право. Вредност предмета спора ревизијом побијаног дела у износу од 1.478.958,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за оцену дозвољености ревизије у имовинскоправним споровима у смислу става трећег наведеног члана.

Сходно изложеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић